

Nacional

Debat de política general i Suprem

Torra comença avui una sessió que interromprà demà, citat per decidir la seva inhabilitació

Primers tancaments de grups escolars

Més de mig miler d'educadors i d'alumnes estan ja en quarantena per evitar contagis

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Memòria democràtica que fa tard

JUDICIS La llei de memòria espanyola declararà nuls els judicis franquistes com el de Companys, que el Parlament de Catalunya ja va invalidar el 2017 **FOSSES** L'Estat fa seva l'exhumació i identificació de les víctimes com ja fa la Generalitat

Xavier Miró
BARCELONA

El govern espanyol portarà a l'aprovació del Congrés una nova llei de memòria democràtica que substitueix la del 2007 del govern de Zapatero i que, a diferència d'aquella, que només declarava il·legítims els jutjats franquistes, ara també considera "nuls de ple dret" els judicis i les sentències d'aquells tribunals. Una declaració de nul·litat com la de la condemna a mort del president Companys, que ja és vigent en el cas de Catalunya des que així es va aprovar per unanimitat del Parlament el 2017.

De fet, una altra fita principal de la llei com el compromís de l'Estat en l'exhumació i identificació de les víctimes de la repressió enterrades en fosses comunes, a Catalunya també fa uns anys que la Generalitat l'ha començat a aplicar sistemàticament per mitjà de la creació d'un banc d'ADN per localitzar familiars desapareguts, un banc que ara també anuncia el govern del PSOE i Podem per a la resta de l'Estat.

En aquest cas no es preveu un conflicte competencial, perquè, segons el govern espanyol, la responsabilitat estatal d'exhumació i identificació de víctimes s'abordarà "sen-

Les frases

“No seríem una gran democràcia si no fóssim capaços d'enfrontar-nos amb justícia al passat”

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA PRIMERA DEL GOVERN ESPANYOL

“El govern espanyol hauria de ser valent i incloure l'enaltiment del franquisme en el Codi Penal”

Ester Capella
CONSELLERA DE JUSTÍCIA DE LA GENERALITAT

Fundació Francisco Franco

La llei espanyola preveu la il·legalització de fundacions que facin apologia del franquisme o de la figura del dictador Franco "amb recursos públics", com ha estat el cas fins ara de la Fundació Francisco Franco. Però la vicepresidenta Calvo no aclaria ahir si la fundació seria prohibida en cas de finançar-se només privatament. En la seva compareixença davant dels mitjans, es limitava a afirmar que l'entrada en vigor de la llei obligarà a modificar altres

se perjudici de les competències d'altres administracions públiques relacionades amb aquesta activitat i es reforçarà la col·laboració entre territoris. La vicepresidenta primera del govern espanyol, Carmen Calvo, recordava ahir en la presentació de la iniciativa aprovada pel Consell de Ministres que hi ha dotze lleis autonòmiques vigents sobre recupe-

normes, però fonts de l'executiu espanyol assenyalaven a l'ACN que aquelles associacions que facin apologia del franquisme o de l'odi contra les seves víctimes seran considerades "contràries a l'interès general" i susceptibles de ser "extingides". La llei sí que extingirà automàticament la Fundació de la Santa Creu del Valle de los Caídos, fundació benedictina que gestiona l'espai, perquè serà substituïda per Patrimoni Nacional com a gestor.

ració de la memòria històrica. Calvo va deixar clar que fer realitat els objectius de la llei requerirà un període llarg, entre altres coses, perquè s'haurà d'anar dotant pressupostàriament les actuacions. Així, Calvo anuncia plans quadriennals per a l'obertura de fosses.

Per fer-ho possible, es crearà un cens de víctimes de la Guerra Civil i la dic-

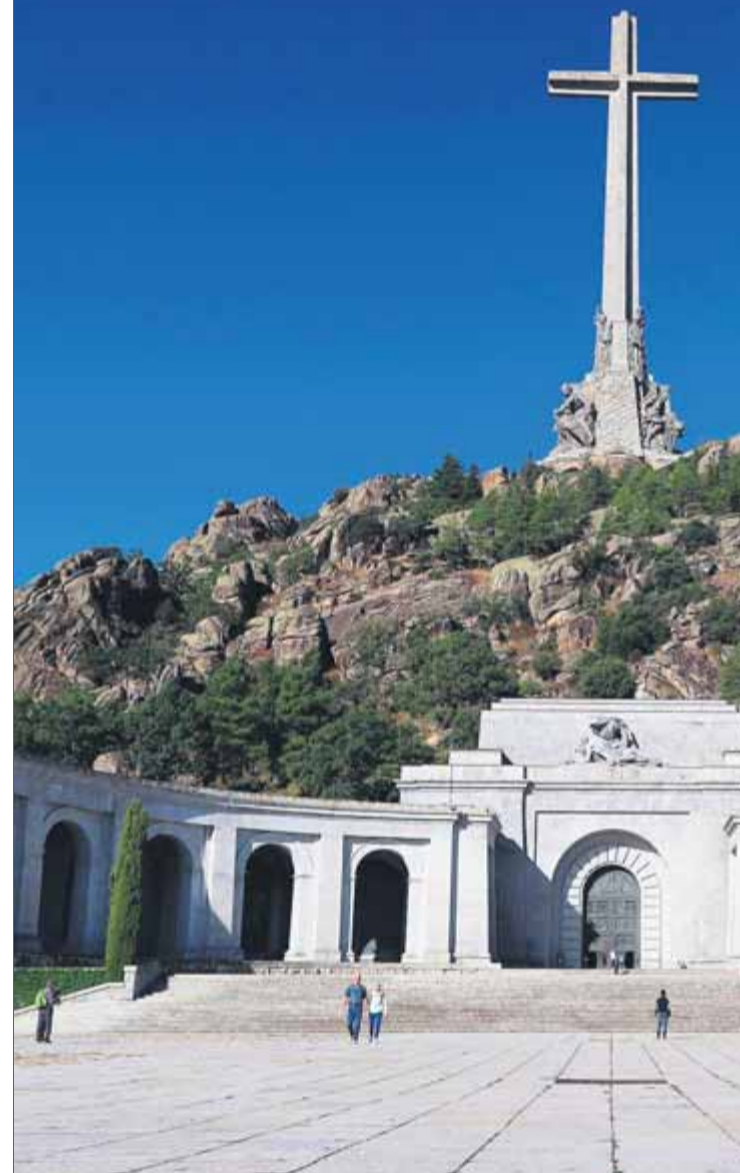
tadura i es protegiran els fons documentals de la guerra i la dictadura. Així mateix, se'n garantirà l'accés al contingut per tal d'avançar en la feina de recerca i localització dels represaliats en el conflicte o pel règim.

La nova llei estatal de memòria també crearà al Tribunal Suprem una fiscalia de sala dedicada a la investigació de les violacions de drets humans des de la guerra fins a l'aprovació de la Constitució, un òrgan judicial que tindrà la funció d'impulsar la recerca i la identificació de les víctimes d'aquelles violacions —les notes de premsa de La Moncloa no deien res ahir sobre la recerca penal dels culpables.

A més del reconeixement a la dignitat i l'honor dels represaliats que suposarà la declaració que es podrà sol·licitar a l'Estat, la llei inclou altres mesures de reparació com ara la investigació de les confiscacions de béns per motius polítics, ideològics o religiosos.

Pel que fa al Valle de los Caídos, fins ara mausoleu franquista en honor de Franco, es convertirà en un "cementiri civil" amb un nou significat simbòlic, segons la vicepresidenta espanyola, on les famílies que ho desitgin podran exhumar i recuperar les restes dels seus familiars

El Valle de los Caídos, símbol i homenatge al franquisme també en democràcia ■ EFE

enterrats, molts dels quals republicans. En cap lloc del recinte es podran fer actes polítics ni d'exaltació de la Guerra Civil, de la dictadura, coincidint amb el dia que es va aprovar la Constitució el 1978, però també el dia 8 de maig com a data d'homenatge als exiliats, coincidint amb l'efemèride que a Europa recorda l'alliberament del nazisme amb el final de la Segona Guerra Mundial.

El d'ahir es pot considerar un pas històric, però

cràtics". El text estableix el dia 31 d'octubre com a data d'homenatge a les víctimes de la guerra i la dictadura, coincidint amb el dia que es va aprovar la Constitució el 1978, però també el dia 8 de maig com a data d'homenatge als exiliats, coincidint amb l'efemèride que a Europa recorda l'alliberament del nazisme amb el final de la Segona Guerra Mundial.

El d'ahir es pot considerar un pas històric, però

L'APUNT

L'escola que tenim ara

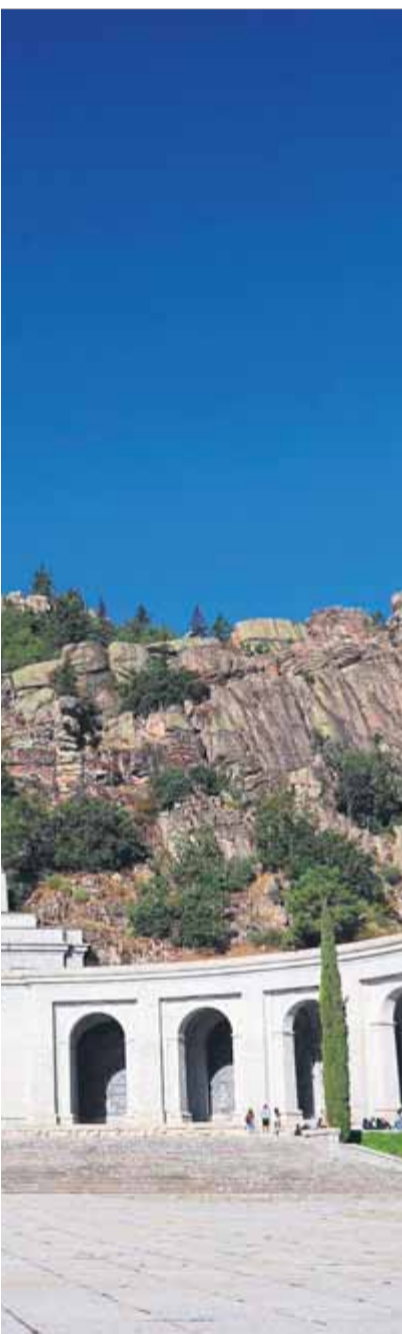
Rosa M. Bravo

Estan empenyats els nens i nenes que no poden jugar amb els seus amics al pati. Els pares i mares que creuen que els espais de les escoles no són els més adients per encabir aules. Estan empenyats els docents que creuen que les mascaretes que tenen no són prou segures. Estan empenyats els universitaris que no fan classe presencial. Estan empenyats els

sindicats perquè el govern no aboca prou recursos a l'educació. I tothom té raó. Però potser és moment de recordar que avui fa sis mesos estàvem confinats a casa, rebent les primeres instruccions per seguir la docència en línia, i que no és el que volem per als nostres fills. I que, amb les seves mancances, és millor l'escola que tenim ara que la virtual.

tica

Excavació d'una fossa a Alt Àneu, aquest mes, en presència de familiars de possibles enterrats al lloc ■ ACN

3.358 executats en el registre militar

CÒMPUT • És la quantitat que consta en els arxius del tribunal militar que ha buidat l'Arxiu Nacional **REPRESALIATS** • La Generalitat ha pogut identificar 66.629 persones represaliades per la justícia franquista a Catalunya

Xavier Miró
BARCELONA

“**M**illor això que res, però van tard i queden curts”, afirma la consellera de Justícia, Ester Capella, amb referència al pas que ha fet el govern del PSOE i Podem, històric perquè és la primera vegada que un executiu espanyol declara per llei la nul·litat dels centenars de milers de judicis polítics que el franquisme va fer a l'Estat del 1938 al 1978, entre els quals hi ha el que va suposar la condemna a mort del president de la Generalitat Lluís Companys. Han calgut més de 40 anys de democràcia recuperada perquè un govern espanyol declarés també nul·la la condemna a mort de l'únic president demo-

cràtic assassinat pel feixisme en la Segona Guerra Mundial.

Però tampoc les institucions de Catalunya van gosar fer aquest pas fins fa tres anys. Va ser sota la presidència de Carles Puigdemont i del govern avui

Solé i Sabaté va comptabilitzar 3.385 executats en el primer gran estudi de víctimes

empresonat o exiliat que es va aprovar el 2017, amb la unanimitat de totes les forces polítiques del Parlament i en una de les rares excepcions a la forta divisió de la cambra en vigílies del referèndum de l'1-O. Els judicis i condemnes franquistes per

motius polítics, doncs, ja no són vigents a Catalunya des que es va aprovar la llei de reparació jurídica a les víctimes del franquisme, un text legal vigent, que també va ser publicat al BOE i contra el qual no s'ha presentat recurs a cap tribunal.

La llei catalana declarava “la il·legalitat dels tribunals i dels procediments i consells de guerra instruïts a Catalunya des del 5 d'abril del 1938 fins al desembre del 1978 per l'Auditoria de Guerra de l'Exèrcit d'Ocupació, denominada posteriorment Auditoria de Guerra de la IV Regió Militar”. Segons la base de dades feta pública per la Generalitat, 66.629 persones van haver d'afrontar a Catalunya un procediment judicial militar per causes polítiques des del 1938 –la

majoria, 63.961, van ser víctimes de consells de guerra—. Amb la publicació de la llei catalana al DOGC, l'Arxiu Nacional de Catalunya (ANC) publicava la llista de desenes de milers de represaliats amb nom i cognoms, entre els quals es comptabilitzen 4.411 condemnats a mort, dels quals 3.358 van ser executats perquè no se'ls van commutar les penes ni van ser indultats. És una quantitat propera als 3.385 executats del 1938 al 1953 que aportava l'historiador Solé i Sabaté en el seu estudi publicat el 1985 i que va elaborar a partir de registres civils i de cementiris perquè encara no hi havia accés als de l'actual Tribunal Militar Territorial Tercer de Barcelona, d'on ha fet el buidatge l'ANC. En els registres d'aquest tribunal consten 81.966 procediments judicials incoats contra 78.331 persones represaliades pel franquisme entre el 1937 i el 1980.

Amb l'objectiu de restablir l'honor, la dignitat i la memòria de totes les víctimes d'aquells tribunals ideològics, la llei catalana creava la figura del document de nul·litat d'aquells judicis i consells de guerra, un certificat que signa el titular de la conselleria de Justícia i que s'envia als sol·licitants acompanyat d'una carta del president de la Generalitat. Des que es va entregar simbòlicament el primer document a la vídua del periodista Josep Maria Huertas Claveria, les víctimes, els seus familiars o altres persones interessades el poden sol·licitar des del 12 de setembre del 2017. Ja ho han fet més de 4.100 persones, la majoria telemàticament a través del web del Departament de Justícia, tot i que també es pot sol·licitar a través del 012. El document es pot rebre en un màxim de 30 dies per correu electrònic exclusivament.

Reivindicant la llei catalana d'anul·lació dels judicis franquistes i la llei de fosses i el programa genètic d'identificació de víctimes que ja funciona, la consellera de Justícia de la Generalitat afirma que “portem gairebé 20 anys d'avantatge”, i recorda que el cens de persones desaparegudes en la guerra i la dictadura es va crear a Catalunya el 2003 i ja té 6.000 casos inscrits. Des del 2017, s'han obert 31 fosses i s'han recuperat restes de 308 persones, amb una inversió de dos milions. El Programa d'Identificació Genètica ha identificat vuit persones des del 2016. ■

que arriba massa tard comptant que han calgut més de 40 anys de democràcia perquè un govern espanyol anul·li les sentències franquistes.

“Millor això que res, però van tard i queden curts”, afirma la consellera de Justícia, Ester Capella. Si volen fer un pas endavant, hi afegeix, “el govern espanyol hauria de ser valent i incloure l'enaltiment del franquisme en el Codi Penal”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president Quim Torra, assegut al banc dels acusats en el judici per desobediència al TSJC el 18 de novembre passat ■ ACN

Torra al·legarà desproporció i falta d'imparcialitat al TS

■ El president serà demà, però no hi intervindrà, en la vista al Suprem sobre la seva inhabilitació ■ La defensa insistirà a exigir qüestions prejudicials al TJUE, fet que allargaria la resolució fins a un any

Òscar Palau
BARCELONA

Falta d'imparcialitat del tribunal i desproporció de la pena aplicada. Aquestes seran les dues grans cartes que jugarà la defensa del president Quim Torra en la decisiva vista que se celebrarà demà al migdia a la sala segona del Tribunal Suprem, segons han explicat els últims dies fonts de la defensa, que de fet al febrer ja hi va basar bona part de les més de 300 pàgines de què consta el seu recurs de cassació. La vista serà breu, i no es calcula que duri gaire més d'una hora, entre les intervencions de la defensa, la fiscalia i l'acusació particular de Vox. Tot i que Torra hi anirà en persona, serà com a oient, ja que no està previst que hi demani la paraula ni que li donin veu, ja que és una sessió tècnica.

Els arguments del president seran diàfans: el jutjarà el mateix tribunal al qual es dirigia la crítica

implícita de la pancarta que demanava la llibertat dels presos polítics, que Torra no va treure a temps quan se li va requerir i que ha provocat la sentència inicial d'inhabilitació per part del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. "Hi anirem a barallar-nos; sortirem a guanyar el recurs, perquè és molt més fàcil que ens donin la raó que no que ens la treguin", asseveren les fonts de la defensa, que tanmateix no centraran en això la seva intervenció en la vista. I és que aquesta ja ha estat una qüestió recurrent en els diversos intents fallits de recusació que ha fet dels magistrats, una circumstància, per cert, que ha provocat que fins al 7 de setembre no es constituís formalment el tribunal que ha de jutjar el cas.

En tot cas, Torra encara al·legarà un altre gran argument: la desproporció entre els fets punibles i la sanció aplicada, que comportaria la destitució

La inhabilitació seria efectiva en publicar-se al BOE

Fonts de la defensa també han aclarit que el moment en què el Suprem doni a conèixer el veredict a l'opinió pública no coincidirà encara, si és contrari a Torra, amb el de la inhabilitació efectiva. En aquest sentit, d'entrada recorden que les sentències del Suprem no són fermes fins al moment de la notificació als afectats, i que hi pot haver un període entremig. Per exemple, recorden que entre que es va conèixer la ratificació de la inhabilitació d'Artur Mas pel

cas del 9-N i se li va notificar la sentència definitiva va passar més d'un mes. A banda, aleshores s'obre un termini de 20 dies per presentar-hi incident de nul·litat, i després encara n'hi ha 30 més per presentar un eventual recurs d'empara al TC i demanar-ne una suspensió cautelar.

Si, encara que la defensa ho fes, la justícia en paral·lel decidís no esperar i consumir ja la inhabilitació, en tot cas qui ho hauria de fer és el TSJC, ja que el Suprem tot just ratifi-

ca una decisió i qui l'ha d'aplicar és l'òrgan que la va emetre. És el TSJC, doncs, qui hauria d'obrir l'expedient de notificació de sentència, enviar-lo a les parts i declarar efectiva la destitució. Quan seria finalment oficial? Doncs quan el govern de l'Estat, que és l'ens que de fet té la potestat per nomenar i destituir presidents de la Generalitat, dictés el real decret de destitució: en el moment en què sortís publicat al BOE i al DOGC és quan Torra deixaria de ser president.

Sense terminis

Un cop feta la vista, la llei no marca un termini perquè el tribunal sentenciï, però els defensors creuen que, si realment els jutges han de valorar els arguments del recurs, no poden passar menys de "dues o tres setmanes", per bé que algunes filtracions que ja hi ha hagut els últims dies a la premsa els fan tèmer que sigui abans. Per cert, si es ratifiqués la inhabilitació, tindria efectes directes sobre el segon cas judicial que té en dansa Torra, per uns fets molt similars, i pel qual just ha d'anar a declarar al TSJC el dia 23, ja que, en perdre l'aforament, automàticament el cas hauria de passar a un jutjat d'instrucció ordinari de Barcelona. ■

d'un president en ple exercici del càrrec i la probable convocatòria d'eleccions. "No sé si són conscients de com es llegirà fora d'Espanya", subratlla la defensa, que té clar que recorreran fins a les darreres instàncies internacionals si a l'Estat no se'ls dona la raó, i que allà podria fer el "ridícul". El recurs, per exemple, recorda que ja hi ha ju-

risprudència del Tribunal de Justícia de la UE, que va desautoritzar un tribunal alemany que havia inhabilitat un càrrec del land de Baviera per unes meres declaracions. A més, la defensa destaca que, segons l'article 410 del Codi Penal, per incórrer en delictes s'ha de desobeir l'ordre d'una "autoritat superior", i que en cap cas un

òrgan administratiu com la Junta Electoral Central té més rang que el president de la Generalitat, segons jurisprudència anterior del mateix Suprem.

Qüestions prejudicials

És clar que encara hi ha un altre factor que podria ser decisiu, si més no amb vista a demorar l'eventual ratificació de la inhabilita-

ció: la petició al Suprem que elevi al TJUE les qüestions prejudicials que ha plantejat la defensa, un fet que podria allargar-ho tot plegat, calculen, entre sis i dotze mesos. De fet, a l'hora de fer l'informe final en el judici que es va fer al novembre al TSJC, l'advocat Gonzalo Boye ja va demanar fins a cinc prejudicials, totes relacionades amb la suposada vulneració de drets fonamentals al llarg de la instrucció, com el dret a un judici just i a la imparcialitat del tribunal. A més, es demanava si una condemna penal casava amb els principis de tipicitat, taxativitat i previsibilitat previstos en la Carta Europea de Drets Fonamentals, i igualment proposava preguntar si una inhabilitació podria tenir cap implicació a escala europea, una demanda, aquesta, que ara la defensa veu reforçada perquè la sentència del TSJC inhabilita explícitament Torra per anar a unes eleccions al Parlament Europeu, creuen que il·legalment. El TSJC ja va desestimar la petició al seu moment al·legant que estava presentada fora de termini, fet que la defensa, i alguns experts que s'han pronunciat, veuen també qüestionable. "El Suprem ara s'ha de pronunciar sobre dues coses: per què la inadmissió tan abrupta, i per què entén que no és procedent aquest debat", recorden els advocats, que subratllen que la resposta del Suprem ha d'arribar abans de la sentència, i ha d'estar convenientment raonada.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra evita clarificar l'horitzó per no normalitzar la repressió

■ El govern espera solidaritat antirepressiva en el debat de política general ■ ERC i la CUP reiteren que cal consensuar una resposta ■ Els anticapitalistes rebutgen la crítica i exigeixen una rectificació

Emili Bella / Emma Ansola
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, no té previst abordar l'escenari postinhabilitació en el debat de política general que comença avui per "no normalitzar la repressió", segons va assegurar ahir la consellera de la Presidència i portaveu del govern, Meritxell Budó. El discurs del cap de govern se centrarà en la gestió de la pandèmia i en l'obra de govern, però no en la resposta que ha de donar l'independentisme al Tribunal Suprem en el cas més que probable que l'aparti del càrrec. "El que està passant és molt greu. S'està posant sobre la taula la possible inhabilitació del president pel fet de defensar la llibertat d'expressió. No podem, com a govern, normalitzar aquest fet, perquè seria normalitzar la repressió", va recordar Budó.

El president espera solidaritat antirepressiva de la cambra durant el debat, que viurà dijous un parèntesi en què Torra acudirà per voluntat pròpia a l'alt tribunal acompanyat del vicepresident, Pere Aragonès, i la mateixa Budó. La portaveu confia que el ple "enfortirà" la posició estratègica i unitària de

La consellera de la Presidència i portaveu del govern, Meritxell Budó, ahir a la Generalitat ■ ACN

La frase

“Situat-nos en l'escenari de després [d'una inhabilitació] seria normalitzar la repressió”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN

l'independentisme en vista d'una taula de negociació amb l'Estat que cada dia té menys números per celebrar-se al setembre.

En qualsevol cas, hi ha converses entre els diferents actors de l'independen-

dentisme per parlar de l'endemà de la inhabilitació. "Sisplau, acordem la data de les eleccions", suplicava la secretària general d'ERC, Marta Rovira, a la Ser. La CUP, per la seva banda, també és partidària que es convoquin eleccions atesa la situació "d'esgotament" en què es troba la legislatura, una consideració que, afirmen els anticapitalistes, comparteixen tots els grups que a hores d'ara negocien com fer front a la inhabilitació del president. Converses, però, que de moment no han aportat cap

consens malgrat que tant ERC com la CUP desitjarien que es resolgués aviat i, si fos possible, en el debat de política general.

De fet, la intervenció ahir de la portaveu de govern, Meritxell Budó, ha tibada més encara les relacions. La diputada de la CUP Maria Sirvent va exigir que Budó "rectifiqui de forma immediata" l'acusació als partits independentistes de "normalitzar la repressió". "S'està prioritant la confrontació interna entre l'independentisme a la confrontació amb l'Estat i ens preocupa", va

alertar la diputada, que ha assegurat que la CUP "no normalitza la repressió ni mai no la normalitzarà". Així mateix, va acusar el govern de la Generalitat de ser el més "efectiu a l'hora de reprimir el moviment independentista dia rere dia i de costat amb el govern espanyol". Per això va expressar "sorpresa" i va reclamar que l'apel·lació a la solidaritat de la portaveu del govern vagi "acompanyada d'una proposta". "Nosaltres l'escoltarem, però avui dia no coneixem quina és", va insistir Sirvent. ■

Vox es queda sol volent il·legalitzar els qui defensen la independència

Redacció
MADRID

El Congrés dels Diputats va deixar ahir sols Vox en la defensa d'una proposició de llei que pretenia reformar la llei de partits per il·legalitzar les formacions independentistes. La iniciativa va ser rebutjada amb els vots del PSOE, Podem, ERC, PNB, JxCat, CUP, Bildu, Més País, BNG i Compromís, mentre que Cs i el PP es van abstenir. El portaveu de Vox, Iván Espinosa de los Monteros, va justificar la reforma afirmant que la defensa de la ruptura d'Espanya és "incompatible amb els valors democràtics". El diputat de JxCat Jaume Alonso-Cuevillas va ironitzar recomanant a Vox que es "desacomplexi" i qüestionari la il·legalització general dels partits polítics. Per la CUP, Mireia Vehí va recordar al PSOE que Vox és "un problema per a la democràcia" però "les forces progressistes no els planten cara", mentre que el portaveu d'ERC, Gabriel Rufián, va afirmar que la proposició de Vox és una "cafrada" que intenta il·legalitzar més de dos milions de persones a Catalunya. El diputat del PP José Antonio Bermúdez de Castro va dir que la seva formació no donava suport a la iniciativa perquè l'objectiu requeriria una reforma de la Constitució, i el diputat de Cs Guillermo Díaz va admetre que la iniciativa de Vox era de "dubtosa legalitat". ■

Andorra investiga Rajoy per l'operació Catalunya

M. Piulachs
BARCELONA

La justícia andorrana, finalment, investigarà si el govern de Mariano Rajoy (PP) va pressionar directius de la Banca Privada d'Andorra (BPA) per obtenir informació bancària de polítics catalans per embrotar el debat d'independència,

en acceptar l'ampliació de les querelles de l'Institut de Drets Humans d'Andorra i l'associació Drets, on acusen el govern popular pels delictes de coaccions, amenaces, extorsió, xantatge i falsedat documental. En la coneguda com a operació Catalunya del govern espanyol se sospita que agents de la policia

espanyola van demanar a directius de la banca que aconseguissin informació de comptes bancaris de polítics catalans al Principat, entre ells de l'expresident Artur Mas, del líder d'ERC, Oriol Junqueras, o de la família Pujol.

En una interlocutòria, el batlle de la secció d'inspecció 2 acorda admetre a

tràmit la querrela presentada per les entitats, que es dirigeix contra Rajoy; els exministres Jorge Fernández Díaz i Cristóbal Montoro, l'exsecretari d'estat d'Interior Francisco Martínez i l'exdirector de la policia Ignacio Cosidó. El jutge andorrà, Manuel Santolària, considera que la querrela exposa uns fets que "poden ser constitutius de responsabilitat penal i dels quals es pot derivar una responsabilitat civil", i envia la causa a la Presidència de la Batllia amb competències per dirigir les diligències. ■

L'expresident Rajoy i el llavors ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, en un acte del 2015 ■ EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ANÀLISI

‘Sit and talk’

La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzié, va instar els partits a seure i a buscar consens ■ JUANMA RAMOS

Aquesta frase que en català és "seure i parlar" l'ha estat utilitzant l'independentisme com a exigència al govern espanyol. Una petició ben raonable, especialment quan es pretén resoldre un problema parlant. A la diada d'enguany, els manifestants independentistes també la cridaven, però aquesta vegada adreçada als polítics catalans, especialment als dels partits que formen el govern: ERC i JxCat. Perquè les evidències que tenim d'enfrontaments entre el món independentista són tan clares que la gent,

que no són militants de cap dels partits, ho troba escandalós. I aquestes diferències són pel poder partidista, el que ens mostra la part més innoble de la política.

Després del llibre *M'explico*, del president Puigdemont, i del seguit d'informacions que hem anat rebent, ja tenim prou informació per descobrir quina va ser l'actuació i la responsabilitat de cadascun dels màxims responsables en els moments més crítics de Catalunya dels darrers anys. Com va ser la preparació i l'organització del referèndum i la pre-

paració de les estructures d'estat, imprescindibles per culminar una independència. Que no hi hagués cap estructura important preparada, ni reconeixement internacional, ni finançament assegurat, evidencia la poca preparació dels responsables per formar una armadura de país capaç de prendre el relleu. Fins i tot és tan greu que s'emprengué una escomesa així amb aquest nivell de preparació que només ho podem atribuir a la incapacitat o la desídia i, sigui quina sigui l'opció, només els salva, i amb honor, l'alt cost que tots

n'estan pagant. Però això serveix per una vegada, repetir la jugada ja seria mala fe.

Amb les divisions que hi ha actualment en el món independentista, i amb unes eleccions que podrien ser més o menys a prop, ja no podem posar com a objectiu principal i únic la independència, els programes i les ofertes electorals han de ser de govern i per governar un país d'una societat complexa en un entorn econòmic i polític que ha esdevingut molt complicat i al qual caldrà dedicar durant alguns anys molta atenció i esforç. Ara no és el temps de fer propostes enginyoses ni de doble sentit per atraure l'atenció i els vots, sinó que són temps de configurar un programa de govern molt ben pensat i estructurat, molt realista i amb gent molt preparada perquè venen anys de caixa o faixa i necessitem credibilitat.

El primer que haurien de fer els partits polítics i els polítics és aclarir-nos quina ideologia tenen cadascun i quin model de societat defensen, que ara sembla que preval un populisme sovint amb tics peronistes, i aquesta amalgama ideològica no ens ajuda a mostrar-nos com un país normal. No ens n'adonem, però els polítics ens apel·len molt més a les vísceres dels sentiments que no al raonament assenyat, i s'actua només per impulsos passionals i és un greu error i l'estratègia segura de no construir mai res gran. Més aviat és el camí més directe al fracàs.

Aquesta diada em van enviar informació d'una iniciativa d'un grup de persones que pretenen, ni més ni menys, que crear un banc de baix cost català, de nom: 11 Onze. Com que el fet no és habitual, he intentat descobrir quins n'eren els promotors i quina solvència de gestió bancària tenen, perquè una empresa així no es pot fer amb aficionats ni amb voluntarisme.

La veritat és que no he sabut trobar cap nom dels responsables, només moltes idees, algunes, com he dit abans, apel·lant més als sentiments que a la raó, i poca cosa més. Tenia un gran amic empresari de molt d'èxit que sempre em deia: "A mi sovint em venen a proposar negocis i primer de tot els demano qui ho lidera." No és una exigència fútil, és fonamental, especialment quan han de gestionar recursos i estalvis dels altres. Gestionar un banc és molt difícil, i nosaltres els catalans en tenim molts exemples, de fallides per una mala gestió. Només cal recordar que des del 2008 hem perdut tot el sistema de caixes catalanes (deu), que era una gran riquesa del país, i algunes tenien més de cent anys d'història. Donar la cara per iniciar un projecte és importantíssim i, si no es fa, és una raresa greu que ens ha de posar en guàrdia.

Un dia parlarem dels objectius que pretén aquest banc, perquè hi ha moltes preguntes i incertesa que no queden aclarides. Aquí també caldrà *sit and talk*.

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

El cas Valtònyc arribarà fins al TC de Bèlgica

■ Pregunten a l'alt tribunal si les injúries a la corona són llibertat d'expressió

Natàlia Segura
BRUSSEL·LES

La polèmica petició d'extradició de l'Estat espanyol contra el raper Josep Miquel Arenas, àlies *Valtònyc*, arriba al Tribunal Constitucional belga. El Tribunal d'Apel·lació de Gant va decidir ahir preguntar-li si les injúries a la corona són compatibles amb la llibertat d'expres-

sió a Bèlgica. Per tant, es torna a ajornar la decisió sobre l'entrega del cantant. Condemnat a tres anys i mig de presó per enaltiment del terrorisme, injúries a la corona i amenaces per les lletres de diverses cançons, Valtònyc s'enfronta a Bèlgica a una extradició cada cop més enrevessada. Les autoritats espanyoles el reclamen des de fa més de dos anys, però la justícia belga estira el xiclet fins a l'extrem per no fer passos en fals. Després que un tribunal de primera instància rebutgés l'entrega, el Tri-

Valtònyc, Puig i el seu advocat, ahir a Gant ■ ACN

bunal d'Apel·lació de Gant s'està mirant el cas a consciència. Primer va preguntar al Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) sobre els tripijocs dels espanyols per accelerar l'entrega. Si bé Luxemburg va tancar la via automàtica d'extradició per enaltiment del terrorisme, el jutjat de segona instància encara dubta sobre l'altre camí: demostrar que algun dels delictes és

equivalent a Bèlgica.

Segons va explicar ahir la defensa de Valtònyc, existeix una llei belga del segle XIX que considera un delictes insultar el rei, però els magistrats d'Apel·lació no tenen clar si és constitucional. Per això han preguntat al màxim intèrpret de la Carta Magna si aquesta antiga legislació vulnera la llibertat d'expressió. L'advocat flamenc del mallorquí, Si-

mon Bekaert, confia que el TC belga la tombarà per la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans sobre aquesta qüestió. Un pas que pot trigar uns sis mesos o, fins i tot, un any, segons els seus càlculs. Per ara, la pròxima vista a Apel·lació és el 3 de desembre.

"Tot el que sigui guanyar temps em va bé", reconeixia ahir el raper. "Com més temps passi, millor perquè els Borbons la fan més grossa." I és que el drama judicial va per llarg. Independentment de la resolució del Constitucional i del Tribunal d'Apel·lació, queda un últim recurs: el Tribunal de Cassació. Aquest ja només revisaria que el cantant hagi tingut un judici just, però a jutjar per la tendència a la postergació dels seus inferiors, tot fa preveure que no tindrà pressa per enllestir l'euroordre. ■

L'eurocambra vetlla pels drets de Puigdemont

L'eurocambra estudiarà una petició d'empara de l'eurodiputat Carles Puigdemont per una possible investigació de l'Audiència Nacional. Després que *El Mundo* publicés una suposada investigació del jutjat 6 de l'Audiència Nacional contra l'expresident i altres polítics catalans, Puigdemont va demanar al Parlament Europeu que analitzés si s'està vulnerant "directament" la seva immunitat i que se'l protegeixi; una petició d'empara que ara haurà d'avaluar el comitè jurídic, òrgan presidit per Ciutadans que també té entre les mans el suplicatori contra el líder de JxCat. En paral·lel al procediment, el comitè haurà de proposar si s'accepta o es denega la protecció per elevar-ho al ple.